

FOLKET Syd 90-06-11.

Vallin framträdde på Culturum

• Inför en fulltalig publik spelar här från vänster Henry Wallin, Eva Tjørnebo samt Bengt Landström. Platsen var Culturum, där man senare höll vernissage över spelmannen Henry Wallins verk.

FOTO: Kenneth Mattsson

Henry Wallin från Uppsala framträdde på lördagen i Nyköpings Culturum i skilda skepnader.

Inte så att maskerade sig. Han spelade, han deltog i en vernissage där hans egna verk presenterades, med skulptur, med ett frimärke där han intar en hedrande position. Han uppträdde mellan musikframförandena i Culturum som stillsam polighetsminister där hans något ekivoka uttalanden lock föll i god jord, älskad som denne konstnär tycks vara.

Där satt precis på tolvslaget en liten men trogen publik i det väl mest mörka hörnet man kan uppmobilisera på det annars så ljusa och tilltalande Culturum i Nyköping.

Det var på lördagen och publiken, som fått trettio stolar att sitta på, väntande.

Så gjorde han entré. Mannen man väntade på, tillsammans

med en dam och en ytterligare herre. Det var Henry Wallin själv, skulle spela fiol. Det var Eva Tjørnebo med sång och någon slags harpa, som undertecknad inte kan namnge. Så satt där Bengt Landström med en välljudande nyckelharpa.

□ Introduktionen

Detta med Spelmansveckan, som nu inletts i Nyköping och annorstädes, fick genom den aktuella trion sin verkliga introduktion. Henry Wallin ger i en historik i utställningen på Culturum synen på hans eget ursprung av musicerande förfäder ned till 1800-talets början.

Hans åhörare syntes njuta av musik såsom vid den verkliga högstidsstunden:

– Man kommer nästan bort sig när man möter så många människor, sade den stillsamme humoristen Henry Wallin. Man spelade upp en polska som första inslag i musikstunden:

– Låten är efter en gammal båtsman, en, så kallad brännvinspolska. Publiken ville att

Ceylon (hans broder) och jag skulle spela upp den och det blev en slags brännvinspolska. Man talade om för oss att "sju suppar och en brännvinspolska, då kan man spela i E-dur", berättade Henry Wallin för en förtjust publik.

□ Målandet

Bakom de tre musikanterna var Culturums väggar "draperade" med tavlor av Henry Wallin:

– Jag tänkte just säga att jag målar också, sade han, men ni har väl redan sett det? Jag målar gubbar, tjejer är så lika gubbarna i formerna att jag satt på dem högklackade skor för att ange skillnaden. Meningen är ju då att betraktarens tankar ska gå uppåt... sade denne eminente konstnär.

Så fortsatte musikerna att roa och förmedla känsla i musiken. I utställningen finns av Henry Wallins hand teckningar, skulpturer, objekt och foto.

Gå och titta på denne mångsidige mans verk!

Rolf Thall